

MRF 2021.104

Retten i Esbjergs dom af 19. april 2021, sag BS-42621/2018-ESB

B mod Vestbanen A/S

Ikke grundlag for at tilkende yderligere erstatning til vognmandsvirksomhed ved nedlæggelse af jernbaneoverkørsel, da det ikke var godtgjort, at den nye adgangsvej ikke var en teknisk forsvarlig løsning i forhold til virksomheden, jf. princippet i den dagældende vejlovs § 69. Ikke krav på yderligere godtgørelse for sagkyndig bistand.

Sagens spørgsmål var, om ejeren, B, af en vognmandsvirksomhed havde krav på yderligere erstatning som følge af nedlæggelsen af en privat jernbaneoverkørsel på privatbanen mellem Varde og Nørre Nebel (Vestbanen), der var sket som led i et større sikringsprojekt af overkørsler. I juni 2015 besluttede ekspropriationskommissionen at delekspropriere B's ejendom, hvorved en privat jernbaneoverkørsel beliggende tæt ved ejendommen, der gav B adgang til offentlig vej, blev nedlagt. Ekspropriationskommissionen udlagde samtidig en ny privat fællesvej med vigeplads over en del af B's ejendom, som via en anden privat fællesvej gav B adgang til offentlig vej. Omlægningen af vejadgangen indebar, at afstanden til offentlig vej fra B's ejendom blev forlænget med lidt over 300 m, og at B fremover skulle krydse en offentlig overkørsel et andet sted på jernbanen. Som erstatning for samtlige ulemper tilkendte ekspropriationskommissionen 50.000 kr., mens der tilkendtes 15.000 kr. i godtgørelse for sagkyndig bistand. B påklagede erstatningsspørgsmålet til den statslige taksationskommission, der ved kendelse af 30. marts 2017 tiltrådte ekspropriationskommissionens udmåling af ulemperstatning og godtgørelse for sagkyndig bistand og tilkendte B yderligere 8.000 kr. i godtgørelse for sagkyndig bistand for taksationskommissionen. Taksationskommissionen udtalte bl.a., at princippet i den dagældende vejlovs § 69 (nu vejlovens § 48) var gældende for ejendommens vedkommende, uanset ejendommens værdi som erhvervsjendom med vognmandskørsel var forringet. B anlagde herefter sag mod Vestbanen A/S med påstand om, at erstatningen skulle forhøjes til ca. 1,5 mio. kr., subsidiært et mindre beløb. Til støtte herfor

gjorde B gældende, at der ikke var etableret fornøden vejadgang i vejlovens forstand, og at B derfor havde krav på yderligere erstatning for bl.a. værdiforringelse af ejendommen, udgifter til vedligeholdelse af den private fællesvej og udgifter til forøget køretid og brændstof for B's vognmænd. B gjorde endvidere gældende, at der skulle tilkendes et højere beløb for sagkyndig bistand. Vestbanen A/S påstod frifindelse. Retten var enig med taksationskommissionen i, at princippet i den dagældende vejlovs § 69 (nu vejlovens § 48) var anvendeligt i sagen, og at det afgørende derfor var, om der var sikret ejendommen fornøden vejforbindelse, hvilket indebærer et krav om, at den nye vejforbindelse skal være egnet til den trafik, der er mellem ejendommen og offentlig vej. Retten bemærkede bl.a., at det fremgik af taksationskommissionens afgørelse, at taksationskommissionen var bekendt med, at der fra B's ejendom blev drevet vognmandsvirksomhed, og at kommissionen, som besigtigede den nye adgangsvej, lagde til grund, at den opfyldte de gældende vejtekniske bestemmelser. Da det ikke ved bevisførelsen var godtgjort, at den nye adgangsvej ikke var en teknisk forsvarlig løsning i forhold til vognmandsvirksomheden, og da det forhold, at vejstrækningen var længere end tidligere, ikke i sig selv kunne begrunde krav på erstatning, fandt retten ikke grundlag for at tilsidesætte taksationskommissionens vurdering af, at der var etableret fornøden vejforbindelse. Retten fandt endvidere, at der efter sagens art, herunder kompleksitet og omfang, ikke var grundlag for at forhøje godtgørelsen for sagkyndig bistand på i alt 23.000 kr. På denne baggrund blev Vestbanen A/S frifundet.

Kommentar: *Dommens anvendelse af princippet i vejlovens § 48 ved nedlæggelse af jernbaneoverkørsler er i overensstemmelse med U 2008.1678 H. Det er i den forbindelse vigtigt at sondre mellem ændringer i vejadgangen, der indebærer en øget kørselsafstand fra ejendommen til offentlig vej, henholdsvis ændringer, der indebærer såkaldt omvejskørsel, dvs. hvor der opstår længere transportvej*

MAD 2021.104

mellem flere lodder af den samme ejendom. Det førstnævnte tilfælde vil – som anført af byretten i denne sag – ikke i sig selv berettige til erstatning, hvorimod der i tilfælde af omvejskørsel kan være krav på erstatning, jf. f.eks. U 2008.1678 H og MAD 2009.1831. Byrettens dom understreger endvidere, at motiverne til vejlovens § 48, hvorefter en ejendom ”ikke [har] fornøden forbindelse til offentlig vej, hvis en ændret placering eller udformning af overkørsler til ejendommen medfører driftsulemper for en virksomhed på denne” (jf. Folketingstidende 1974-75, 2. saml., tillæg A, sp. 3540), ikke må forstås for bogstaveligt. For så vidt angår spørgsmålet om godtgørelse for sagkyndig bistand for ekspropriations- og taksationskommissionerne, anerkender dommen niveauet fastlagt i administrativ praksis vedr. ekspropriationsproceslovens § 29, jf. Hanne Mølbeck m.fl., Ekspropriation i praksis, 2. udg., 2019, s. 338.

RETEN I ESBJERG DOM

afsagt den 19. april 2021

Sag BS-42621/2018-ESB

B
(advokat Niels Stengaard Vase)

mod

VESTBANEN A/S
(Kammeradvokaten v/ advokat Jakob Kamby)

Denne afgørelse er truffet af dommer Lisbeth Christensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Under sagen, som er anlagt den 5. november 2018, har sagsøgeren, B, påstået sagsøgte, Vestbanen A/S, dømt til at anerkende, at den erstatning, der tidligere er tillagt ham ved kendelse af 30. marts 2017 skal forhøjes til 1.577.037,70 kr., subsidiært et mindre beløb, med tillæg af sædvanlig procesrente af 1.262.588 kr. fra sagens anlæg og af restbeløbet fra 16. december 2019.

Vestbanen A/S har nedlagt påstand om frifindelse.

Den kendelse, som sagen angår, er truffet af Taksationskommissionen for Fyn og sydlige Jylland og vedrører fastsættelse af erstatning i forbindelse med nedlæggelse af jernbaneoverkørsel nr. 27, via hvilken Bs ejendom havde vejadgang til Oksbølvej. Taksationskommissionen, som stadfæstede

Statsekspropriationskommissionens afgørelse af 15. juni 2015, tilkendte B følgende:

”For samtlige ulemper, herunder areal til ny privat fællesvej med vigeplads, ca. 1.710 m², afskåret areal, defigurering og servitut om fri oversigt 50.000 kr. Skattekompensation 198 kr.

...”

B blev endvidere tilkendt hhv. 15.000 kr. og 8.000 kr. til dækning af udgifter til sagkyndig bistand ved hhv. Ekspropriationskommissionen og Taksationskommissionen.

B har opgjort det krav, der indgår i hans påstand således:

Overført fra bilag 3	592.413,00 kr.
Køretid, brændstof	<u>984.620,70 kr.</u>
I alt	<u>1.577.037,70 kr.</u>

Af bilag 3 fremgår følgende poster:

Arealafståelse	50.000,00 kr.	
Skattekompensation	198,00 kr.	
Værdiforringelse	150.000,00 kr.	
Vurderingserklæring	2.500,00 kr.	Juridisk
bistand	109.715,00 kr.	Snerydning m.v.
	<u>280.000,00 kr.</u>	<u>592.413,00 kr.</u>

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, idet referat af sagens dokumenter, herunder den nævnte afgørelse fra Taksationskommissionen er udeladt.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøgeren, B.

B har forklaret, at han har været selvstændig vognmand siden 1984. De flyttede til den nuværende adresse i 1991. Han havde på daværende tidspunkt mellem 18 – 25 biler. I dag har han 5 biler og en varebil. Vognmandsbranchen kræver, at man er omstillingsparat. Han kører med alt, hvad der lovligt kan køres med, dog ikke levende dyr. De har primært danske kunder og enkelte i England.

Antallet af biler pt. er bl.a. affødt af et usædvanlige år med corona. Han har 9 kørselstilladelser liggende for at være klar, hvis behovet er der.

Arbejdstiden for de ansatte svinger mellem 10 – 15 timer dagligt i gennemsnit. De har enkelte transporter om weekenden, men ellers er det primært hverdage.

Forevist foto side 76 forklarede han, at han har taget fotoet ret kort efter den nye vej var anlagt. Gården, som ses, er naboen. Der er ubetinget vigepligt, hvilket er ret uhensigtsmæssigt. Normalt har man højre vigepligt på grusvej. Det er den nye vej over hans mark. Vejen er 400 meter. Man kører fra den nye vej ud på en eksisterende grusvej og herefter til hovedvejen. Fotoet side 77 er taget fra hans ejendom og viser også den nye vej. Fotoet side 78 er taget omkring midt på den nye vej og i retning mod hans ejendom, hvor der ses en lastbil. Vejen har den bredde, som ses på fotoet. På fotoet side 79 ses en af hans lastbiler på den nye vej. Der er ikke meget plads til passage af f.eks. cyklister eller gående med barnevogn. På fotoet side 80 ses lastbilen holde på vejen. Hvis der kommer en modkørende bil eller lignende, må en af dem bakke. Der er to andre ejendomme, som også har adgang via vejen. Det er to rimelig store landbrug. Fotoet side 82 er taget fra den nye vej og op mod hans ejendom.

Foreholdt skelplan side 94 forklarede han, at hans ejendom ligger, hvor der står 16a. Overkørsel 27 ligger ca. der, hvor der står sidetallet 94. De bruger stadig den overkørsel. De har her aldrig problemer om vinteren. På en grusvej vil en trækker og trailer kunne have svært ved at stå fast om vinteren. Overkørsel 30 ligger i den anden ende. Der kører man opad, modsat 27, som går ned i en lavning. Overkørsel 30 kræver altså, at man har rimelig godt med fart på. Man risikerer med en lavt hængende trailer at hænge fast på skinnerne. Ved sne, som samles under traileren, vil det kræve ekstra fart på trækkeren at komme over overkørsel 30. Det kan godt blive farligt, for Oksbølvej kommer på den anden side af overkørsel.

Der ligger en gård på den anden side af der, hvor matrikel 16 c er markeret på skelkortet. Den gård har vejret ad den nye vej. Længere ude af samme vej ligger endnu en gård, som også har vejret.

Der er mange, der bruger overkørsel 27, som er den mest ideelle overkørsel for mange. Han har spurgt, om man ikke kan beholde overkørsel 27, som endnu ikke er lukket. Der er en perron ved overkørsel 30. Han har foreslået at ændre overkørsel 30 til en gangovergang, så overkørsel 30 nedlægges i stedet for overkørsel 27. Det er blevet afvist, fordi man ikke vil have omkostningerne ved at flytte perronen.

Han har fået konsulentbistand fra Johnsen Consult b.la. til opmåling. Konsulenten har også hjulet med at skrive til kommissionen.

Ved det sidste møde i Taksationskommissionen blev der sagt, at den nye vej over hans mark ville blive klarmeldt i sommeren 2017, men vejen er efter hans viden ikke klarmeldt endnu.

Der er asfalteret op over overkørsel 30.

Forevist luftfoto, bilag C, forklarede han, at der ligger en vigeplads på strækningen.

Man kunne have anlagt den nye vej mere hensigtsmæssigt. Hvis man havde lagt vejen parallelt med banen, ville det have være bedre, fordi vejen så ville være i niveau med overkørsel 30.

Han ved ikke hvor de 312 meter angivet i syn- og skønsspørgsmålet kommer fra. De 800 meter er afstanden fra hans ejendom, via den nye vej, over overkørsel 30, til højre ad hovedvejen og ned til overkørsel 27.

Parternes synspunkter

B har i sit påstandsdokument af 23. december 2019 anført følgende:

" ...

Til støtte for de nedlagte påstande, gøres følgende anbringender gældende:

...

2. Erstatningsposten værdiforringelse samt omkostningerne til indhentelse af erklæring er baseret på ejendomsmæglervurdering af 10. september 2014 fra EDC Varde (bilag 5).
3. Erstatningsposten juridisk og sagkyndig bistand er udgifter til teknisk bistand (afdøde konsulent C og undertegnede), jfr. vedlagte fakturaer (bilag 6).
4. Erstatningsposten vejvedligeholdelse, snerydning dokumenteres ved vedlagte overslag (bilag 7) på 28.000 kr. på årlig vedligeholdelse af den nyetablerede vej. Da udgiften påløber hvert år, skal udgiften kapitaliseres i henhold til retspraksis for kapitalisering af løbende ydelser med 10, jfr. praksis. Der tages forbehold om at begære kapitaliseringsfaktoren forhøjet på grund af det lave renteniveau

sammenholdt med tidspunktet for fastsættelse af kapitaliseringsfaktoren.

5. Erstatningsposten køretid, brændstof opgøres således i overensstemmelse med skønserklæring af 15. juli 2019 og supplerende skønserklæring af 30. oktober 2019, idet der efter Sagsøgerens opfattelse skal foretages korrektioner for

- o Timeløn
- o Gennemsnitshastighed og
- o Antal arbejdsdage

I overensstemmelse med den supplerende skønserklæring skal timelønnen sættes til kr. 329,15. Derved øges lønforbruget pr. km med 40,06 %, eller kr. 1,88.

Det er ikke realistisk at forudsætte en gennemsnitshastighed på 50 km/t for køretøjer, som de anvendte på en privat grusvej med to skarpe sving, (billeder af vejen vedlægges som bilag 9), hvor to køretøjer ikke kan passere hinanden. Efter Sagsøgerens opfattelse skal gennemsnitshastigheden på denne korte strækning sættes til 15 km/t, svarende til en forøgelse af lønforbruget på 70 % eller kr. 3,29.

I skønserklæringen er antal arbejdsdage sat til 20 pr. måned. Sagsøgerens drift omfatter imidlertid i betydeligt omfang drift i weekender og ferier, ligesom der i nogle tilfælde køres flere gange pr. dag. Antal arbejdsdage pr. år skal derfor sættes til $25 \times 12 = 300$.

Merudgiften kan herefter sættes som nærmere angivet i bilag 10, hvorefter sagsøgerens endelige påstand bliver

Overført fra bilag 3	kr. 592.413,00
Køretid, brændstof	<u>kr. 984.620,70</u>
I alt	kr. 1.577.037,70

Kørselstilladelser vedlægges som bilag 11.

UDDYBENDE REDEGØRELSE FOR DE ANFØRTE ANBRINGENDER:

Det fastholdes, at der kan kræves erstatning for forringet værdi af ejendommen som følge af ændrede adgangsforhold, jfr. princippet om, at der skal ydes fuld erstatning ved ekspropriation.

Da der i denne sag er tale om en erhvervsejendom, skal erstatningen opgøres som den forringede værdi af ejendommen, samt den årlige forøgelse af driftsomkostningerne som følge af de ændrede adgangsforshold. Det bemærkes herved, at den etablerede erstatningsvej indebærer sådanne ulemper og meromkostninger for Sagsøgerens virksomhed, at denne vej ikke kan anses som "fornøden vejadgang"

Da erstatningen opgøres som et kapitalbeløb, skal de årlige merudgifter omregnes ved, at de årlige merudgifter kapitaliseres med en faktor. Seneste eksempler fra praksis på fastsættelse af kapitaliseringsfaktor er afgørelserne U 2002.763 H og U 2007.1634 V, der i en periode med langt højere renteniveau end det nuværende begge anvender en kapitaliseringsfaktor på 10.

Det gøres gældende, at de opgjorte årlige merudgifter skal kapitaliseres med faktor 10.

..."

VESTBANEN A/S har i sit påstandsdokument af 27. december 2019 anført følgende:

"...

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det overordnet gældende, at der med Taksationskommissionens kendelse af 30. marts 2017 (bilag 1) er tilkendt sagsøgeren fuldstændig erstatning for delekspropriationen af sagsøgerens ejendom.

Kendelsen er truffet af Taksationskommissionen, der med sin sammensætning og behandling af et stort antal sager har en særlig sagkundskab inden for udmåling af erstatning i sager som den omhandlede.

Kendelsen er truffet efter besigtigelse af sagsøgerens ejendom og under inddragelse af de af sagsøgeren fremsatte synspunkter (bilag 3 og bilag 4), og de takserende myndigheders sagkundskab og den kontradiktoriske proces i ekspropriationsprocessen skaber en formodning for rigtigheden af kommissionernes vurdering, hvilket retspraksis afspejler.

Der må som følge heraf kræves et sikkert grundlag for, at retten kan tilsidesætte Taksationskommissionens afgørelse og tilkende sagsøgeren yderligere erstatning.

Der er ikke under retssagen fremført nye synspunkter, og der er ikke efter Taksationskommissionens afgørelse tilvejebragt oplysninger, der udgør det fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte afgørelsen. Sagsøgeren har endvidere ikke godtgjort, at Taksationskommissionens kendelse er truffet på et mangelfuldt grundlag, eller at der i øvrigt er grundlag for at tilsidesætte kendelsen.

Herudover bemærkes særligt:

...

Omvejskørsel og fremtidige udgifter

For så vidt angår omvejskørsel og fremtidige udgifter til vedligeholdelse af vej har begge kommissioner med rette fundet, at principperne i dagældende vejlovs § 69 finder anvendelse. I dag findes tilsvarende bestemmelsen i vejlovens § 48 (lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v.). Det fremgår dog af lovens § 140, stk. 3, at sager, der ved lovens ikrafttræden verserede for taksationsmyndighederne, skulle færdigbehandles efter de hidtil gældende regler. Det er derfor dagældende vejlovs § 69, der er retsgrundlaget i denne sag.

Af vejlovens § 69, stk. 2, fremgik følgende:

”Etableres der ikke fornøden forbindelse til offentlig vej eller til afskærne dele af ejendommen, har ejendommens ejer eller bruger ret til erstatning efter reglerne i §§ 51 -58. Ved bedømmelsen af, om der er etableret fornøden vejforbindelse, skal der ikke tages hensyn til, at de ændrede adgangsforhold giver ejendommen en mere afsides beliggenhed i forhold til offentlig vej, til en bebyggelse eller en lokalitet, helt eller delvis afskærer en ejendom fra dens hidtidige kundekreds eller påfører ejendommen fremtidige udgifter til istandsættelse, vedligeholdelse eller renholdelse af vej.”

Ekspropriationskommissionen og Taksationskommissionen har således med rette fundet, at der ikke er grundlag for at tilkende sagsøgeren erstatning for omvejskørsel og fremtidige udgifter til istandsættelse, vedligeholdelse eller renholdelse af vej, idet sagsøgeren efter delekspropriationen fortsat har fornøden vejforbindelse til offentlig vej – kommunevej Hyllerslev Stationsvej. Det af sagsøgeren i replikken anførte om, at sagsøgeren ikke længere har fornøden adgang til det offentlige vejnet som følge af de ulemper og meromkostninger for

virksomheden, som sagsøgeren mener delekspropriationen har påført ham, bestrides således også.

Det bemærkes, at det i sager som denne er helt centralt at sondre mellem forøget kørsel til offentlig vej og omvejskørsel. En omvej skal forstås som en forøgelse af vejlængden mellem en ejers lodder eller ejendom, jf. betænkning 2000, nr. 1391 Erstatning for vejstøj og forringede adgangsforhold ved nyanlæg af veje mv., afsnit 1.5.6.

Nærværende sag omhandler forøget kørsel til offentlig vej, hvilket også var teamet for det under sagen gennemførte syn og skøn, da det angik kørselsafstanden fra sagsøgerens ejendom til nærmeste offentlige vej ved anvendelse af overkørsel 27 sammenholdt med den tilsvarende kørselsafstand ved anvendelse af overkørsel 30, samt de merudgifter sagsøgeren eventuelt ville få herved i forbindelse med driften af sin vognmandsvirksomhed mv.

Det er det klare udgangspunkt, at der ikke ydes erstatning for forøget kørsel til offentlig vej. Der kan i denne forbindelse henvises til dagældende vejlovs § 69, samt nugældende vejlovs § 48. Kravet om fornøden forbindelse til offentlig vej giver intet retskrav på en bestemt linjeføring i vejsystemet eller fastholdelse af en bestemt vejs gunstige beliggenhed.

Ved bedømmelsen af, om en ejendom har fornøden vejforbindelse, tages der således ikke hensyn til, om ændrede forhold (som f.eks. nedlæggelse af en jernbaneoverkørsel) giver ejendommen en mere afsides beliggenhed i forhold til offentlig vej, til en bebyggelse eller en lokalitet, eller helt eller delvis afskærer ejendommen fra dens hidtidige kundekreds eller påfører ejendommen fremtidige udgifter til istandsættelse, vedligeholdelse eller renholdelse af vej, jf. herved den dagældende vejlovs § 69, stk. 2, 2. pkt. Denne bestemmelse udtrykker et almindeligt princip om, at en ejer af en fast ejendom må tåle visse indgreb af hensyn til almenvellet, uden at dette medfører krav på erstatning efter grundlovens § 73.

Højesteret har således fastslået, at ændringer i det offentlige vejsystem, der ikke berører en ejendoms umiddelbare adgang til vej (vejoverkørslen), altid kan foretages erstatningsfrit, selv hvis dette måtte medføre længere kørsel til en fritliggende lod i en samlet ejendom, jf. herved UfR 2001.1446 H.

Hvis en ejendoms umiddelbare adgang til vej (vejoverkørslen) ændres, og dette medfører driftsulemper for en virksomhed på ejendommen på grund af væsentlig forøgelse af kørselsafstanden fra ejendommens bygninger til afskærne dele eller selvstændigt beliggende lodder af samme ejendom, kan dette dog berettige til omvejerstatning.

Det er imidlertid en klar forudsætning herfor, at omvejen netop knytter sig til arealer, der ejendomsretligt indgår i en samlet ejendom. Et indgreb, der forøger vejafstanden mellem to særskilte ejendomme, vil derimod som udgangspunkt ikke kunne begrunde erstatning efter grundlovens § 73. Dette gælder, selv hvis de to (eller flere) ejendomme måtte indgå i en integreret driftsenhed, og hvis den forøgede kørselsafstand medfører et økonomisk tab for driftsenheden, jf. herved UfR 1997.1456 Ø samt UfR 2008.1678 H. Dermed vil det heller ikke kunne begrunde erstatning, at der skabes længere kørselsvej til offentlig vej.

Det fremgår af Taksationskommissionens kendelse af 30. marts 2017 (bilag 1, side 3), at advokat Niels Vase i forbindelse med gennemgangen af ejerens erstatningskrav gjorde opmærksom på:

"[...] at der under ejendommen endvidere var et mindre selvstændigt areal på 6.2649 m² (matr.nr. 142-k Varde Markjorder), hvortil afstanden vil blive forøget med ca. 900 meter, når overkørsel nr. 27 nedlægges. Den pågældende lod er i modsætning til resten af ejendommens arealer ikke bortforpagtet. Efter omstændighederne ville ejeren dog se bort fra selvstændig omvejerstatning hertil, da kravet måtte anses for indeholdt i de ovenfor nævnte mere overordnede erstatningsposter vedrørende omvejskørsel mv., og idet arealet ikke er støtteberettiget."

Taksationskommissionen fandt ikke, at matr.nr. 142-k Varde Markjorder på baggrund af oplysningerne om karakteren af arealet samt nuværende afstand på ca. 3 km berettigede ejeren til nogen erstatning for omvejskørsel. Endelig bemærkes det, at selv i tilfælde, hvor der er krav på omvejerstatning – hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag – så er der fast praksis for, hvorledes erstatningen skal udregnes, idet der gennem taksationspraksis er udviklet en formel hertil: Afstand i meter (omvejen) x størrelsen af det afskærne areal (ha) x 2 (frem og tilbage), jf. bl.a. KFE 04.166.

Genstanden for det gennemførte syn og skøn har været, hvilke forøgede udgifter sagsøgeren måtte have fået som følge af forøget kørsel til offentlig vej, og det kan derfor ikke begrunde en

tilsidesættelse af Taksationskommissionens afgørelse og tilkendelse af yderligere erstatning til sagsøgeren, da sagsøgeren fortsat har fornøden adgang til det offentlige vejnet. Forøgede udgifter til benzin, løn mv. som følge af forøget kørselsafstand til offentlig vej giver således ikke sagsøgeren krav på yderligere erstatning.

Selv hvis der var tale om en sag, der drejede sig om krav på omvejerstatning – hvilket utvivlsomt ikke er tilfældet i nærværende sag – ville erstatningen som anført skulle fastsættes på baggrund af den i praksis anvendte formel, og syn og skøn ville således også i et sådant tilfælde være uden betydning for erstatningsfastsættelsen, da erstatningen i givet fald ikke ville være baseret på den korrekte formel.

Det afholdte syn og skøn har således været uden betydning for erstatningsopgørelsen, og der er fortsat ikke grund til at tilsidesætte det allerede udmålte beløb. Det fastholdes således, at det gennemførte syn og skøn i sin helhed er uden betydning for sagen, og at det har været overflødigt at gennemføre.

Sagkyndig bistand

Sagsøgeren er ved Taksationskommissionens kendelse tildelt 15.000 kr. for sagkyndig bistand ved Ekspropriationskommissionen og 8.000 kr. for tilsvarende udgifter for Taksationskommissionen, jf. bilag 1, side 4. Kommissionerne har herved truffet afgørelse om, hvad der i den konkrete sag må anses for passende godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand under sagens behandling i overensstemmelse med bestemmelsen i ekspropriationsproceslovens § 29.

Sagsøgeren har ikke krav på yderligere erstatning ved domstolene til dækning af udgifter til sagkyndig bistand. Sagsomkostninger reguleres af retsplejelovens § 312.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Bs ejendom havde forud for ekspropriationsafgørelsen, som ikke er til prøvelse under denne sag, adgang til offentlig vej, Oksbølvej, via jernbaneoverkørsel nr. 27.

Retten lægger til grund, at afgørelsen om at nedlægge overkørsel nr. 27 skete som led i et større projekt, som omfattede hele eller en længere del af jernbanestrækningen.

Retten er derfor enig i, at princippet i dagældende vejlovs § 69 skal anvendes ved vurdering af, om nedlægningen af overkørsel nr. 27 og den deraf følgende ændring af adgangsforholdene til B ejendom er et indgreb, som giver ret til yderligere erstatning.

Det afgørende er herefter, om der er sikret ejendommen fornøden vejforbindelse, hvilket indebærer et krav om, at den nye vejforbindelse skal være egnet til den trafik, der er mellem ejendommen og offentlig vej.

Det fremgår af Taksationskommissionens afgørelse af 30. marts 2017, at den nye vejforbindelse går via en nyetableret 5,5 meter bred privat fællesvej med vigeplads og en eksisterende privat fællesvej, at kommissionen var bekendt med, at der fra Bs ejendom blev drevet vognmandsvirksomhed, samt at kommissionen, som besigtigede den nye adgangsvej, lagde til grund, at den opfyldte de gældende vejtekniske bestemmelser.

Der er ved bevisførelsen for retten ikke godtgjort, at den nye adgangsvej via den nyetablerede grusvej ikke er en teknisk forsvarlig løsning i forhold til vognmandsvirksomheden. Det forhold, at vejstrækningen er længere end tidligere kan ikke i sig selv begrunde krav på erstatning.

Retten finder herefter ikke grundlag for at tilsidesætte Taksationskommissionens vurdering af, at der er etableret fornøden vejforbindelse. B har derfor ikke krav på yderligere erstatning end tilkendt af Taksationskommissionen.

Der er efter sagens art, herunder kompleksitet og omfang, ikke grundlag for at forhøje den godtgørelse på i alt 23.000 kr. som er tilkendt af Taksationskommissionen til dækning af udgift til sagkyndig bistand.

Vestbanen A/S's påstand om frifindelse tages herefter til følge.

B har tabt sagen og skal derfor betale sagsomkostninger til Vestbanen A/S. Beløbet er fastsat til dækning af advokatudgift med 100.000 kr. Retten har lagt vægt på sagens værdi og forløb, herunder at der har været afholdt syn- og skøn. Vestbanen A/S er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, Vestbanen A/S, frifindes.

Sagsøgeren, B, skal inden 14 dage betale 100.000 kr. i sagsomkostninger til Vestbanen A/S.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.